

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XOboE/3/2022
Identifikačné číslo spisu:	6808899789
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6808899789.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: R. Z.nar. XX. F. XXXX, bytom X., o vymoženie 474,67 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3Er/1572/2008, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. júna 2014, č. k. 43CoE/176/2014-142, takto

rozhodol:

I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Povinná n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prvým výrokom uznesenia zo dňa 19. júna 2014, č. k. 43CoE/176/2014-142, zamietol návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). V ďalšom výroku odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Revúca z 11. decembra 2013, č. k. sp. zn. 3Er/1572/2008-106 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým súd prvej inštancie exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku zastavil.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 16. septembra 2014 odvolanie oprávnený, ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnený zároveň namietol, že odvolací súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu

na prerušenie konania odvolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť [§ 161 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“)], pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už sporovou stranou vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. marca 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. marca 2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu (rovnako viď rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013, sp. zn. 3OboE/1/2013 a z 18. júna 2013, sp. zn. 3OboE/25/2013). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

5. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil.

6. Námietku oprávneného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Banskej Bystrici ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť jeho rozhodnutie (vrátane výroku o zamietnutí návrhov na prerušenie konania) odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Odvolací súd v poučení svojho rozhodnutia sporové strany vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávneného proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu ako súd odvolací a v rámci tohto odvolacieho konania rozhodol aj o návrhoch oprávneného na prerušenie konania. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a povinnej teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému, povinnej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.